

[Steincke.]

min Opfattelse over Aar og Dag efter Besættelsens Ophør af Vigtighed, at der ikke blev gjort Undtagelser fra den normale Retspleje, uden hvor aldeles afgørende Grunde talte derfor. Jeg saa derfor ikke rettere, udtalte jeg dengang her i Tinget, end at i hvert Fald i Tilfælde, hvor der fra de nære Paarørende til den dræbte stilles bestemte og vel at mærke nærmere begrundede Krav om en Undersøgelse, bør Justitsministeren træffe de fornødne Foranstaltninger til Oplysning om, hvorvidt den dræbte maa anses for uskyldig i de ham paasigtede Forhold, saa at hans Navn eventuelt kan blive rensat og hans nærmeste faa den Oprejsning, de har Krav paa. Derimod udtalte jeg udtrykkeligt, at man naturligvis ikke kunde have noget Ønske om, at der skulde gives Oplysninger om, hvem der havde foretaget Likvideringer, eller gives andre Oplysninger, der var selve Oprejnings-spørgsmaalet som saadant uvedkommende. Jeg endte derfor dengang med at bede den højtærede Justitsminister om at drage Omsorg for, at den Kilde til Mistænksomhed og Utilfredshed, der flød af den da gældende Praksis, det være sig med eller uden Grund, maatte blive stoppet.

Den højtærede Justitsminister svarede, som man nærmere kan se Sp. 1750, at mit Syn paa dette Spørgsmaal ganske dækkede hans, at han havde det Indtryk, at Regeringen vilde være indforstaaet med at følge de Retningslinier, jeg havde angivet, og at disse Retningslinier efter Ministerens Mening heller ikke vilde være i Strid med de Aftaler, der var truffet med den tidligere Regering.

Jeg følte mig derefter fuldkommen beroliget, men foranlediget ved forskellige Udtalelser og Henvendelser senere til mig — Henvendelser, som jeg ikke har været i Stand til at besvare —, tillader jeg mig nu at stille følgende Forespørgsel til den højtærede Justitsminister:

„Vil Justitsministeren gøre Rede for, hvilke Ændringer der siden Ministerens Udtalelser i Landstinget den 28. Juni 1946 er sket i Fremgangsmaaden til Oplysning i Sager vedrørende Klager fra Paarørende over de saakaldte „Stikkerlikvideringer“?“

Justitsministeren (*Elmqvist*): Den ærede Forespørger har i sin Forespørgsel opfordret mig til at gøre Rede for, hvilke Ændringer der siden Ministerens Udtalelser i dette høje Ting den 28. Juni 1946 er sket i Fremgangsmaaden til Oplysning i Sager

vedrørende Klager fra Paarørende over de saakaldte Stikkerlikvideringer.

Mine Udtalelser her i Landstinget den 28. Juni 1946, som den ærede Forespørger har refereret, og som blev fremsat ved anden Behandling af Forslaget om Ændringer i Landsforræderiloven, var særlig rettet netop til den ærede Forespørger Hr. Steincke, men ogsaa til det ærede Medlem Hr. Rytter, paa hvis Foranledning Spørgsmaalet om de saakaldte Stikkerlikvideringer havde været drøftet i Udvalget; det ærede Medlem Hr. Lannung havde ogsaa været inde paa Sagen, saa Svaret gjaldt ogsaa ham.

Saaledes som nævnt af den ærede Forespørger i Dag, gav han i sine Bemærkninger den 28. Juni 1946 Udtryk for, at han fuldt ud forstod de Hensyn, der i disse Sager bør tages til Modstandsbevægelsens Mænd, herunder navnlig at disse maa have Krav paa, at deres Navne ikke kommer offentligt frem, at Navnene forbliver skjult. Men den ærede Forespørger gav samtidig Udtryk for det, som han ogsaa var inde paa her i Dag i sin Forespørgsel, at der i hvert Fald i Tilfælde, hvor der fra nære Paarørende til den dræbte stilles bestemte og nærmere begrundede Krav om Undersøgelse, af Justitsministeren bør træffes de fornødne Foranstaltninger til Oplysning om, hvorvidt den dræbte maa anses for skyldig i de ham paasigtede Forhold, saa at hans Navn eventuelt kan renses og hans nærmeste faa den Oprejsning, de har Krav paa.

Jeg udtalte ved den Lejlighed over for den ærede Forespørger, hvad jeg gerne vil have Lov til at gentage her, at jeg ganske delte hans Syn paa dette Spørgsmaal, men jeg tilføjede samtidig, at man jo ikke maatte glemme, at Forholdet var det, at den nuværende Regering selvfølgelig i høj Grad følte sig bundet af de Aftaler, der var truffet under den tidligere Regering om disse Forhold. Jeg lovede at fremføre den ærede Forespørgers Betragtninger inden for Regeringen og gav, saaledes som han ogsaa har nævnt i Dag, Udtryk for, at jeg troede, Spørgsmaalet kunde faa en Løsning, som kunde tilfredsstille alle Parter.

Ogsaa jeg tillægger det meget stor Betydning — det vil jeg gerne sige igen i Dag —, at man gør alt for at undersøge Forholdene til Bunds, særlig der, hvor det er forpinte Forældre eller forpinte Søkende, hvis Sjalstilstand er ødelagt som Følge af den Sigtelse, der hæfter sig ved deres nærmeste, at man gør alt for til Bunds at undersøge, om der skulde foreligge en Misforstaaelse eller en Fejltagelse. saa at man, hvis dette er Tilfældet, kan faa rensat de paagældendes